Вважаю що треба постійно вивчати досвід інших країн, які вже декілька років виховують свою молодь керуючись кредитно-модульною системою за Болонською декларацією. В свою чергу українським освітянам необхідно набувати свій власний досвід, свою власну практику, своє власне розуміння цієї системи. Треба дуже уважно та ретельно зважити всі переваги та недоліки даної системи і тільки після цього можна прийняти остаточне рішення за чи проти.

Щодо студентської думки, вона не має бути останньою, адже вони майбутнє нашої країни і ми повинні зробити все можливе щоб це майбутнє було професійно грамотним, творчим, успішним і конкурентноспроможним на міжнародному ринку праці.

Н.С.Назарова, канд.іст.наук, професор,
І.А.Стрижова, викладач
Iren_teacher@ukr.net
Одеський державний економічний університет, м. Одеса

БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС І ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЯ

Вступ людства у нову інформаційну еру вимагає і нової системи підготовки кадрів, нової парадигми вищої освіти. В її основі – становлення і розвиток творчої особистості як головного ресурсу світового розвитку. Сформувати ж таку особистість може тільки система освіти. Саме освіта принципово «працює» на майбутнє, визначаючи особистісні якості кожної людини, її знання, уміння, навички, світогляд і поведінкові пріоритети.

Як відзначалося у Доповіді Міжнародної комісії з освіти для XXI століття, нова система освіти повинна спиратися на такі найважливіші принципи, як «вчитися жити, вчитися пізнавати, вчитися працювати, вчитися співіснувати» [1]. Тому, говорячи про реалізацію Болонського процесу, варто враховувати дві складові цього задуму: методологічну і «технологічну» (методичну).

Перша складова – це філософія освіти у XXI столітті, перехід на інноваційне навчання, навчання "завтрашнього" дня, коли студент з об'єкта навчально-виховного процесу перетворюється у повноправного суб'єкта. Якщо при репродуктивному навчанні завдання студента полягає у тому, щоб лише відтворити отриману інформацію, то інноваційне евристичне (продуктивне) навчання націлене на те, щоб сформувати у студента здібності до самостійного одержання і відновлення знань.

На рішення цієї кардинальної задачі і спрямована друга складова Болонської конвенції – технологічна, мета якої організувати так навча-

льний процес, щоб допомогти пробудити зацікавленість студента, його прагнення до самостійного одержання знань, а на виході – дати творчу особистість.

На практиці, на жаль, із усієї повноцінної комплексної програми Болонської конвенції засвоюється тільки «технологія». Але створення загальних систем освіти (необхідність яких не підлягає сумніву) не повинно приходити у протиріччя з унікальністю походження і розвитку освітньої системи кожного народу з погляду культурного і психолого-педагогічного аспекту. В практиці вітчизняної школи є чимало педагогічних досягнень, спрямованих на формування творчої особистості (проблемне навчання, діалогічні взаємодії, розвиваюче навчання, педагогіка співробітництва, діалог культур тощо). І оскільки процес формування особистості відбувається за рахунок природних факторів, а не просто зовнішніх взаємодій, то звідси випливає і необхідність стимулювання і розвитку природних задатків і здібностей молодих людей [2, с.34].

Саме на цьому шляху, кардинально змінюючи суб'єктивно-об'єктні відносини у навчальному процесі, і можна вирішити головну задачу сучасної освіти – формування самостійно мислячої творчої особистості.

Література:

1. Всемирная декларация образования для XXI века: подходы и практические методы. – Париж, 1998.

2. Двінчук Д. Розвиток активних систем в XX столітті та нові запити XXI століття //Вища освіта України. – 2007. – №1. – С.27-35.

И.А.Нагорный, д-р филол. наук, профессор
nagorny@bsu.edu.ru
Белгородский государственный университет, г.Белгород, Россия

ЛИНГВИСТИЧЕСКИЕ МАГИСТЕРСКИЕ КУРСЫ В РАМКАХ РАЗВИТИЯ ДВУХУРОВНЕВОЙ СИСТЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ ЕВРОПЕЙСКОГО ТИПА В БЕЛГОРОДСКОМ ГОСУДАРСТВЕННОМ УНИВЕРСИТЕТЕ

Внедрение в вузе многоуровневой системы образования невозможно без модернизации ряда образовательных программ. Магистерский уровень в многоуровневой системе образования, с одной стороны, дает возможность уделить достаточное внимание новейшим тенденциям в развитии современной лингвистической науки, а с другой стороны, – позволяет выработать единые кредитные основания взаимозачетов спецдисциплин по филологическому направлению подго-